

Bestuursdienst

Directie BST/BA/Stol

Onderwerp Toezeggingen raadscommissie R en W van
16 september 2009: nieuwe Wet ruimtelijke ordening

Bezoekadres
Waagstraat 1

Postadres
Postbus 20001
9700 PB Groningen

Wij zijn met het openbaar
vervoer bereikbaar,
buslijnen
1, 2, 3, 5, 6, 11, 13, 16

Informatie over
vertrektijden krijgt u via
0900-92 92

In uw antwoord graag datum
en kenmerk vermelden.

Telefoon 050 367 76 64

Bijlage(n)

Ons kenmerk BD 09.2057427

Datum **25 SEP 2009** Uw brief van

Uw kenmerk

E-mailadres
bestuursdienst@bsd.
groningen.nl

Website
www.groningen.nl

Geachte mevrouw/heer,

In de raadscommissie Ruimte en Wonen van 16 september jl. heeft wethouder De Vries oriënterend met u gesproken over mogelijkheden om de (lange) doorlooptijden bij ruimtelijke projecten te verkorten. De suggesties in het discussiestuk werden raadsbreed positief ontvangen. Wel waren er twijfels of het wel een goed idee was om de inspraakprocedure te laten vervallen. Ook wenste u een nadere toelichting op de stelling in de notitie dat door de verandering van de procedure voor het mogen kappen van bomen, het niet vaker zou kunnen voorkomen dat er al gekapt is en het project toch niet doorgaat. Op deze twee punten gaan wij hieronder in.

Het vervallen van de inspraak.

Met u vindt ons college inspraak voor burgers belangrijk. Goede inspraak zal naar onze mening niet alleen het draagvlak voor een nieuwe ruimtelijk ontwikkeling vergroten, maar ook de kwaliteit van het plan verbeteren. Desalniettemin stellen we op dit onderdeel toch voor om de behandeltermijn voor een ruimtelijk project te verkorten. Door de nieuwe wet duurt het namelijk langer voordat gebouwd kan worden: door het vervallen van de artikel 19 WRO-vrijstellingen zullen we steeds een bestemmingsplan moeten maken (dit was onder de oude wet een vaak gehoorde wens van omwonenden). Deze procedure, die al jaren sinds het vervallen van het oude artikel 6a van de WRO geen inspraakverplichting meer kent, wordt algemeen als zeer zorgvuldig ervaren. Bij een qua procedure lichtere vrijstellingsprocedure was de behoefte aan inspraak daarom groter.

We willen onverkort vast blijven houden aan het Convenant met de bewoners-organisaties (participatie), waarbij vaak ook wordt overlegd met de individuele omwonenden (informatievoorziening en inspraak).

In het vervolg van de wettelijke procedure zit een verplichte tervisielegging van het ontwerp-bestemmingsplan. Iedereen kan dan zienswijzen indienen. Die zienswijzen moeten in het raadsvoorstel tot vaststelling van het bestemmingsplan opgenomen en

beoordeeld worden. De gemeenteraad neemt dan het uitendelijke besluit. Om eventueel verder in de procedure nog een beroep te kunnen indienen (wanneer de mening van de inspreker niet overgenomen wordt), moet iemand die zienswijze ingebracht hebben! Zonder zienswijze zal de indiener van een beroep bij de rechter niet ontvankelijk verklaard worden.

Tussen participatie en zienswijze zit nu ook (nog) een inspraakronde. Een inspreker zal bij de eerste gelegenheid proberen om de plannen aangepast te krijgen aan zijn wensen. Wanneer zijn wensen niet overgenomen worden, worden dezelfde punten nogmaals naar voren gebracht in de inspraakronde, ditmaal toegesneden op de reactie van de gemeente. Voor het geval de gemeente de inspraakreactie weer niet overneemt, komt voor de belangen van de inspreker een (juridisch) bepalend moment: het indienen van een zienswijze. Dan wordt van de inspreker gevraagd voor de derde keer de opmerkingen op het plan aan de gemeente kenbaar te maken, ditmaal noodzakelijkerwijs correct en volledig.

Samengevat: een burger (inspreker) loopt nu de kans dat drie keer aangeven moet worden wat hij/zij wil, waarbij de laatste keer juridisch gezien de belangrijkste is. Wij vragen ons af of de inspreker tegen die tijd niet juist wat "slordiger" wordt, omdat al twee keer eerder is aangegeven wat anders moet. In het beste geval voegt de inspreker de eerdere reacties bij de zienswijze (daarmee tot uitdrukking brengend dat het om een herhaling gaat).

In ons voorstel besparen wij de inspreker een procedurele ronde. Bovendien wordt de voorbereidingstijd verkort, waardoor er eerder duidelijkheid komt over de komende veranderingen. Daarom denken wij dat het laten vervallen van de tussenronde (toevallig de inspraak) ook in het voordeel is van insprekers.

Voorkomen dat bomen zinloos gekapt worden.

Ook op dit punt verschilt ons college niet met u van mening: we moeten ons maximaal inspannen om te voorkomen dat bomen gekapt worden en vervolgens blijkt dat het project, waarvoor gekapt moest worden, niet doorgaat. Bedacht moet worden dat het huidige beleid, waarbij een kapvergunning pas drie weken nadat de bouwvergunning is verleend in werking treedt, in verreweg de meeste gevallen gehandhaafd blijft. Ons voorstel nu gaat over de verschillende procedures die (meestal) nodig zijn om de nieuwe ontwikkeling mogelijk te maken, omdat het initiatief in strijd is met het geldende bestemmingsplan. Om de ontwikkeling mogelijk te maken is een postzegelbestemmingsplan noodzakelijk.

Het gaat dus niet om (bouw)initiatieven die wel in overeenstemming zijn met het geldende bestemmingsplan; daarvoor blijven de bestaande regels en het huidige beleid ongewijzigd.

In het kader van een postzegelbestemmingsplan geven we in een groenparagraaf aan of er bomen/groen gaat verdwijnen en hoe dat gecompenseerd gaat worden. Omwonenden kunnen daar in het kader van burgerparticipatie en zienswijzen hun mening over geven en u als raad bepaalt of het voorstel akkoord is. Op deze manier is volstrekt duidelijk wat er, met uw toestemming, zal gaan gebeuren.

Wij zijn van mening dat een achteraf zinloos gebleken bomenkap met ons voorstel niet vaker zal voorkomen. Sterker nog: de nieuwe Wet ruimtelijke ordening zal er juist voor zorgen dat het minder vaak voor kan komen. Reden hiervoor is dat een initiatiefnemer volgens de nieuwe wet zal moeten betalen voor het veranderen van het bestemmingsplan (kostenverhaal met behulp van een overeenkomst of met een door u gelijk met het bestemmingsplan vast te stellen exploitatieplan). Die kosten liggen aanzienlijk hoger dan de kosten van een bouwvergunning. De initiatiefnemer kan die kosten alleen compenseren door de bouwvergunning aan te vragen en te bouwen. Daarom heeft hij er alle belang bij om door te gaan en niet te stoppen na het kappen.

Ons voorstel houdt vergunningverlening in gekoppeld aan het inwerkingtreden van het bestemmingsplan. Door het huidige beleid ten aanzien van het van kracht worden van die vergunning te continueren (pas drie weken na verlening mag feitelijk gekapt worden) hebben omwonenden de mogelijkheid om een voorlopige voorziening bij de rechter te vragen en het besluit door een rechter getoetst te krijgen. Ook zullen wij gebruik blijven maken van onze mogelijkheid om de inwerkingtreding van een kapvergunning toch te koppelen aan het verlenen danwel van kracht worden van een bouw- of aanlegvergunning. Dit doen wij in die gevallen dat er bij ons twijfel is over het feitelijk doorgaan van het project.

Conclusie en voorstel.

Met deze toelichting hopen we verhelderd te hebben dat raad en college inhoudelijk geen verschil van inzicht hebben. Wij zien mogelijkheden om proceduretijd te verkorten zonder dat de positie van burgers en van ons slechter wordt. Daarom verzoeken wij u in te stemmen met onze voorstellen.

Wij vertrouwen erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,
burgemeester en wethouders
van Groningen,

de burgemeester,

de secretaris,